

عنوان مقاله:

پیش بینی گرایش به رفتارهای پرخطر در نوجوانان براساس الگوهای ارتباطی خانواده و خودتنظیم گری

محل انتشار:

دومین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا احمدوند - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر پیش بینی گرایش به رفتارهای پرخطر در نوجوانان براساس الگوهای ارتباطی خانواده و خودتنظیم گری بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش کلیه ی دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان نهاوند در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ بودند که به روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۱۰۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها شامل پرسشنامه رفتارهای پرخطر (احمدپور ترکمان، ۱۳۹۰)، پرسشنامه خودتنظیم گری بوفارد (۱۹۹۵) و مقیاس تجدیدنظر شده الگوهای ارتباطی خانواده ریچی و فیتزپاتریک (۱۹۹۴) بود. داده های به دست آمده توسط نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۸ و با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تجزیه شد. براساس یافته ها بین خودتنظیم گری $R=0/415$ ، جهت گیری گفت و شنود $R=0/38$ و جهت گیری همنوایی $R=0/427$ با گرایش به رفتارهای پرخطر در نوجوانان رابطه معناداری به دست آمد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که ۳۸ درصد از گرایش به رفتارهای پرخطر نوجوانان از طریق الگوهای ارتباطی خانواده و خودتنظیم گری تبیین میشود. با توجه به این نتایج می توان گفت که توجه به این متغیرها از سوی مشاوران و روانشناسان به منظور کاهش و پیشگیری از بروز رفتارهای پرخطر در نوجوانان بسیار مهم می باشد.

کلمات کلیدی:

رفتارهای پرخطر، الگوهای ارتباطی خانواده، خودتنظیم گری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1579071>

